

[Industriministeren]

re vildledende at give indtryk af, at »nr. 13« fremstår som »gratis«, idet forbrugeren for at opnå fordelene skal betale et vist beløb.

I den omtalte sag fra Holbæk kriminalret er der rejst tiltale og opnået dom for overtrædelse af markedsføringslovens § 2, stk. 1, hvorefter der ikke må anvendes urigtige, vildledende eller urimeligt mangelfulde angivelser, som er egnet til at påvirke efterspørgsel eller udbud af varer, fast ejendom eller andre formuegoder samt arbejds- og tjenesteydelser.

Retten anså det for vildledende i forbindelse med den pågældende annoncering »Køb 2 Konica film til kun 89 kr. og få 2 gratis« at benytte betegnelsen »gratis«, når den tilbudte ydelse i virkeligheden forudsatte, at forbrugeren samtidig købte 2 film.

Retten udtalte, at betegnelsen »gratis« begrebsmæssigt må forudsætte, at der ikke skal præsteres en modydelse.

Med hensyn til Forbrugerstyrelsens kompetence kan jeg oplyse, at Forbrugerstyrelsen er sekretariat for bl.a. Forbrugerombudsmanden. Ifølge den bekendtgørelse, der gælder for Forbrugerombudsmandens virksomhed, kan Forbrugerombudsmanden ikke tage endelig stilling til spørgsmål om lovligheden af påtænkte foranstaltninger inden for markedsføring, som måtte blive ham forelagt, men kun udtale sig uforpligtende, idet den endelige afgørelse påhviler domstolene. Domspraksis indgår derfor i Forbrugerombudsmandens administration af markedsføringsloven.

Spm. nr. S 80

Til *skatteministeren* (16/10 91) af:

Ole Donner (FP):

»Mener ministeren, at vedtagelsen af lov nr. 284 af 8. maj 1991 om ændring af skattekontrolloven krænker menneskerettighederne?«

Begrundelse

Spørgeren ønsker spørgsmålet besvaret med henvisning til det notat, Det Danske Center for Menneskerettigheder har fremsendt vedrørende lov nr. 284 af 8. maj 1991.

Svar (30/10 91):

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Spørgeren henviser i begrundelsen for spørgsmålet til, at Det Danske Center for Menneskerettigheder i et notat, der er fremsendt til Folketingets Skatteudvalg, har behandlet spørgsmålet om forholdet mellem reglerne om indberetningspligt for faglige foreninger og Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 om beskyttelse af privatlivet.

I notatet anfører centret, at indberetningspligten alene kan tænkes at rejse problemer i forhold til den nævnte konventionsbestemmelse i de – i praksis formentlig yderst sjældent forekommende – tilfælde, hvor en skatteyder ikke ønsker at benytte sig af muligheden for at fradrage kontingentet ved indkomstopgørelsen. Sådanne problemer vil dog i givet fald kunne undgås ved at omlægge indberetningsordningen således, at faglige foreninger ikke skal foretage indberetning om medlemmer, der ikke ønsker fradrag for kontingentet.

Da der er rejst tvivl om indberetningsordningens overensstemmelse med Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, vil jeg lade de administrative konsekvenser af at ændre indberetningsordningen som foreslået undersøge.

På denne baggrund finder jeg ikke anledning til at tage nærmere stilling til de spørgsmål om fortolkning af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8, der er rejst i notatet fra Det Danske Center for Menneskerettigheder.

Spm. nr. S 81

Til *arbejdsministeren* (17/10 91) af:

Kim Behnke (FP):

»Vil ministeren med øjeblikkelig virkning sætte FFA (Firma-Funktionærernes Arbejdsløhedskasse) under administration?«

Begrundelse

Som det fremgår af dagspressen (bl.a. Ekstra Bladet den 15. oktober 1991), har den lovpligtige statsautoriserede revisor for FFA valgt at opsiges samarbejdet på grund af de vedvarende problemer, der hersker hos Firma-Funktionærerne.

Når a-kassen ikke længere opfylder lovens krav om at have en statsautoriseret revisor tilknyttet, må der gribes ind af Direktoratet for